

**Israëlische politie doodt twee terroristen**

JERUZALEM (ANP/RTTR). De Israëlische politie heeft gisteren twee Palestijnse terroristen gedood. Het eerste incident had plaats in Oost-Jeruzalem, waar een Palestijn met een mes twee agenten verwondde. Een vrouwelijke agent is er ernstig aan toe. De tweede aanval was in Hebron. Twee Palestijnen belaagden Israëlische grenswachten. Die schoten de aanvallers neer. Een van hen overleed. Vanmorgen probeerde een Palestijn een soldaat neer te steken bij Hebron.

**Zwerm wespen valt Duitse kinderen aan**

HAMELN (ANP/DPA). Een zwerm wespen heeft gisteren in het Duitse Hameln een groep basisschoolleerlingen aangevallen. Elf kinderen liepen steken op aan vooral hoofd en armen en moesten naar de eerste hulp. De schoolklas kreeg gisteren verkeersles op een oefenterrein in de Nedersaksische plaats, meldde de politie. Daarbij stoorde ze mogelijk de bewoners van een wespennest. De politie, brandweer en het Rode Kruis rukten uit om de kinderen te ontzetten.

**Drie jaar cel voor Duitse jihadist**

BERLIJN (ANP/DPA). Een jihadist uit Berlijn heeft gisteren een gevangenisstraf van drie jaar gekregen. De rechter veroordeelde de 27-jarige inwoner van de Duitse hoofdstad wegens lidmaatschap van een terroristische organisatie en het voorbereiden van een ernstige, staatsondermijnende gewelddaad. De beklaagde was in 2009 naar het Afghaans-Pakistaanse grensgebied gereisd om zich aan te sluiten bij de inmiddels opgeheven groep Duitse Taliban Moedjahedien.

**Protest Kinshasa loopt uit op bloedbad**

KINSHASA (ANP/RTTR). De Congolese politie is gisteren slaags geraakt met betogers tegen de regering in de hoofdstad Kinshasa. Ten minste veertien burgers en drie politieagenten lieten het leven, meldde de politie. Een ooggetuige zag demonstranten in de buitenwijk Limete het lichaam van een agent in brand steken. De woedende menigte zon op wraak voor de schoten die de politie op betogers zou hebben gelost. Daarna liep het geweld volledig uit de hand.

**Moslimrebelln doden christenen in CAR**

NDOMETE (RD). Militante moslims hebben afgelopen weekeinde zeker 26 christenen afgeslacht in het voornamelijk door christenen bewoende dorp Ndomete in de Centraal-Afrikaanse Republiek (CAR). Dat meldde het dagblad Morning Star News gisteren. Volgens getuigen gingen de aanvallers van deur tot deur om christenen te doden. In het gebied waren eerder gevechten tussen islamitische en christelijke milities. Deze aanval was echter tegen burgers gericht.

# Syrische leger maakt einde aan bestand

**Redactie buitenland**

**DAMASCUS.** Het Syrische leger beëindigt officieel het staakt-het-vuren dat sinds vorige week maandag van kracht was.

een etmaal eerder. De geestelijk vaders, Rusland en de Verenigde Staten, hoopten het steeds wat te verlengen tot de wapens voorgoed zouden zwijgen.

De Amerikaanse minister van Buitenlandse Zaken, John Kerry, liet eerder op de dag nog weten dat het bestand weliswaar wankel was, maar wel stand hield.



Kerry, beeld AFP

Het Syrische leger voegde gisteren met- en de daad bij het woord. Bij een bombardement op een hulpkonvooi in Syrië kwamen twaalf mensen om, onder wie verschillende hulpverleners van de Rode Halvemaan en chauffeurs van de vrachtwagens met hulpgoederen.

Het konvooi was op weg naar de belegerde stad Aleppo. Daar kampen inwoners al maanden met een tekort aan voedsel en drinkwater. Het bestand was juist bedoeld om hulpgoederen in de stad te krijgen.

## Migranten slaags op Lesbos

**MORIA (ANP).** Bij gevechten tussen migranten in een vluchtelingen-kamp op het Griekse eiland Lesbos zijn gisteren tientallen gewonden gevallen.

beu en hopen met een collectieve hongerstaking een overtocht naar het Griekse vasteland en vervolgens toegang tot West-Europa af te dwingen. Maar vooral Syrische gezinnen in het kamp wilden de maaltijden wel aannemen en raakten slaags met de Afghanen.

Daarop vloegen stenen over en weer en sloegen kampbewoners op elkaar in met alles wat ze pakken konden. Tientallen tenten gingen in vlammen op. De oproerpolitie probeerde tussenbeide te komen, maar werd ook het mikpunt omdat zij volgens Syrische en Afrikaanse migranten de Afghanen in bescherming nam.



**LOT VLUCHTELINGEN**

LONDEN. Na New York zijn ook in Londen honderden zwemvesten van vluchtelingen neergelegd om aandacht voor hun lot te vragen. Gisteren begon in New York een VN-top over de vluchtelingencrisis. beeld AFP, Daniel Leal-Olivas

# Duizend keer

Duizenden arrestanten belanden in Ethiopië zonder officiële aanklacht in detentiekampen. „Op het heetst van de dag moesten we zware oefeningen doen. Als je het niet volhield werd je geslagen.”

**Eva de Vries**

**N**a deelname aan een protest begin augustus in de hoofdstad Addis Abeba werd basisschoolleraar Negash Amanuel (35) vijftien dagen opgesloten in een detentiekamp in de woestijn.

Op die bewuste zaterdag in augustus vertrekt Amanuel naar het Meskalplein. Als hij aankomt zijn er al honderden mensen. Ze houden spandoeken omhoog met leuzen zoals "Stop de moord op Oromo's!" en "Laat politieke gevangenen vrij!" Het is het zoveelste protest van Oromo's. Ze voelen zich, evenals de Amharen, ernstig achtergesteld.

Amanuel voegt zich bij de demonstranten en schreeuwt mee: „Luister naar ons! Luister naar ons!" Hij weet dat het riskant is wat ze doen, maar de onmacht is groot en de woede niet te stuiten. Omdat de protesten „de nationale eenheid bedreigen” heeft premier Haile Mariam Desalegne een verbod op protesten aangekondigd. Hij heeft de politie opgedragen de protesten neer te slaan.

Al snel wordt de sfeer op het plein grimmig. Bewapende politieagenten omcirkelen de menigte en er ontstaat paniek. Amanuel probeert te vluchten maar wordt neergeslagen door een vijftal politieagenten. Hij raakt gewond aan zijn been en hoofd. Samen met honderden andere demonstranten wordt hij naar een sportstadium gebracht waar ze moeten wachten. Hun telefoons worden afgenomen. „Toen het donker was voerden ze ons af met tientallen bussen. Uren later bereiken we onze bestemming. Ik zag niets anders dan zand. We waren midden in de woestijn.” Op

een veilige locatie in een van Addis' rustige buitenwijken vertelt Amanuel over de meest traumatische dagen uit zijn leven.

Volgens Ethiopiëonderzoeker Fisseha Tekle van Amnesty International is Amanuel een van de tienduizenden mensen die terecht zijn gekomen in een detentiekamp. Deze kampen zijn vaak voormalig militaire trainingscentra en worden geleid door het leger, de Ethiopia National Defence Force (ENDF). Sinds november vorig jaar breiden de antiregeringsprotesten in het land zich uit en de massa's arrestanten worden vervolgens naar deze kampen vervoerd. „Omdat er zo veel arrestaties plaatsvinden, zijn er nu vijf tot zes kampen in gebruik. Op sommige plekken zitten tussen de

## „We zijn hier om jullie te straffen voor jullie daden, zoals een vader zijn kind straft”

5000 en de 10.000 mensen vast”, zegt Tekle. Gevangenen kunnen niet met een advocaat praten en er vinden geen rechtszaken plaats. Er is geen enkel contact met familieleden.

**Vermedering**

„We sliepen met 95 mannen in één kamer. Er waren geen matrassen en we moesten met z'n allen één jerrycan met water delen”, vertelt Amanuel. 's Ochttends wordt er lesgegeven over de grondwet van Ethiopië. Zodra de zon hoog aan de hemel staat, worden de gevangenen naar buiten gedirigeerd voor fysieke oefeningen. Urenlang, op blote

# opdrukken in de Ethiopische woestijn



BURAYU. Gesloten winkels in het dorp Burayu, op zo'n 10 kilometer van de Ethiopische hoofdstad Addis Abeba, begin deze maand. Uit protest tegen het repressieve beleid van de regering kwam het in Ethiopië deze maand tot stakingen en grootschalige protesten. beeld AFP

voeten in het woestijnzand, in de zinderende hitte.

„Ze schreeuwden „Dove!” en „Domme!” naar ons terwijl we ons opdrukten en hurkend renden, net zolang tot we erbij neer vielen. Wie niet volhield, werd tot bloedens toe geslagen.” Volgens Amanuel wilden ze hen mentaal kapotmaken en tot op het bod vernederen. Iedere dag opnieuw worden ze individueel gewelddadig ondervraagd over de protesten. Wie heeft hen gemobiliseerd? Waar is hun leider? Waarom deden ze mee? „We gaan jullie niet vermoorden”, zeiden de soldaten. „Wij zijn hier om jullie

te straffen voor jullie daden, net zoals een vader zijn kind straft.”

Volgens een recent rapport van Human Rights Watch kwamen de afgelopen maanden ruim 500 mensen om tijdens de veelal vreedzame protesten, vielen er duizenden gewonden en werden er tienduizenden demonstranten gearresteerd. Amnesty voegt daar aan toe dat tijdens de betogingen in de hoofdstad begin augustus nog eens honderd mensen om het leven kwamen.

Demonstranten worden, net als journalisten en leden van de oppositie, vaak weggezet als terroristen, vertelt Tekle. Arrestaties

worden op deze manier gerechtvaardigd omdat ze het nationale veiligheidsbelang zouden behartigen. Hij verwijst naar de antireurwet die na de verkiezingen in 2005 werd aangenomen. „De inhoud is zo vaag dat ongeveer iedereen een terrorist genoemd kan worden.” Als reactie op de protesten stelde de premier dat „oppositiegroepen uit binnen- en buitenland de stabiliteit proberen te ontwrichten.” Hij ontkende dat het geweld van de veiligheidsdiensten systematisch was.

**Angstig**

Op de laatste dag moeten Ama-

nuel en zijn medegevangenen openlijk verklaren spijt te hebben van hun deelname aan de protesten. De soldaten dwingen hen een document te ondertekenen met de tekst: „Ik heb geprobeerd om de grondwet te ondermijnen.” „Ik heb getekend, ook al was ik onschuldig”, vertelt hij.

Daarna worden ze naar de busen gebracht die hen terug naar Addis Abeba vervoeren. Na opnieuw een stevige ondervraging op een politiebureau wordt Amanuel bij zijn huis afgezet. „Vijfenvijftig mensen bleven achter in het kamp. Ik weet niet wat er met hen is gebeurd.” Sinds hij vrij is

voelt Amanuel zich angstig. Hij heeft nachtmerries en denkt dat hij constant achtervolgd wordt door agenten in burger. Overdag verzamelt hij documenten voor zijn asielaanvraag. Hij wil niet dat zijn zoon opgroeit onder dit regime.

Volgens Tekle passen de detentiekampen in het plaatje van de verslechterende mensenrechtensituatie in Ethiopië. Na de verkiezingen in 2005 werd naast de antireurwet ook een wet aangenomen waardoor het voor maatschappelijke organisaties onmogelijk werd om hun activiteiten op het vlak van democratie en mensenrechten voort te zetten.

Intussen begint de regering de druk van de protesten te voelen. Onlangs werden hervormingen beloofd en werd toegezegd dat ze zouden luisteren naar hun politieke tegenstanders. Tekle ziet het somber in: „Ze hebben vaker dit soort beloftes gedaan, maar er verandert niets.”

Doordat de media geen vrij spel hebben in Ethiopië komt informatie uit het land slechts mondjesmaat naar buiten. Toch neemt de internationale aandacht voor de mensenrechtensituatie gestaag toe. De Verenigde Naties dringen nu aan op een onafhankelijk internationaal onderzoek, maar de regering verwerpt dit en zegt de situatie zelf te gaan onderzoeken. Tekle: „Op zich is het positief dat de regering dit onderzoek zelf wil doen, maar het zal nooit een openpartijdig en objectief beeld geven. Daarom blijven wij pleiten voor een diepgaand onderzoek door een internationale mensenrechtenternorganisatie.”

„Ik breng mezelf in gevaar door dit verhaal te vertellen”, zegt Amanuel. „Maar ik wil dat de wereld weet wat er hier gebeurt.” Inmiddels is het avond geworden. Hij rolt zijn broekspijp op. In het schemerlicht zijn de littekens goed zichtbaar. „Ik zal deze ervaring altijd bij me dragen.”

**Om veiligheidsredenen zijn sommige namen in dit artikel gefingeerd.**

**Dit is het tweede deel in een serie over de onrust in Ethiopië. Donderdag in Puntkomma deel 3.**

## Plannen voor bouw tempel van Baäl in VS

**Redactie buitenland**

NEW YORK. In New York moet deze maand worden begonnen met de bouw van een replica van de tempel van Baäl uit het Syrische Palmyra. Dat meldde de Amerikaanse nieuwzender CBN News gisteren. Het origineel werd in de zomer van 2015 door terreurorganisatie Islamitische Staat in Syrië met explosieven vernietigd. Een replica van de tempel zou eerder op het beroemde Times Square in New York worden gebouwd. Die plannen werden afgeblazen, na protesten van vooral christenen. Het nieuwe plan voorziet in de bouw van de tempel in het City Hall Park in New York.

## Postuit

### Ethiopië: slaan is een manier om te laten luisteren

**Mark Gerritsen**



Mark Gerritsen

Slaan en geslagen worden is een deel van de opvoeding van kinderen in Ethiopië. Slaan is een manier om te laten luisteren. Geslagen worden maakt duidelijk wie de baas is.

Ik spreek regelmatig ouders van kinderen met gedragsproblemen. Ouders die vaker op school komen voor hun kind vragen mij als schooldirecteur weleens: „Mischien moet u hem een keer flink onderhanden nemen. Sla hem maar eens goed.” Een ouder nam zelfs eens een stok voor me mee.

Op Ethiopische scholen hebben bijna alle leerkrachten iets in de hand om mee te slaan: een meetlat of een takje. Als een leerling even niet luistert, krijgt hij een echte draai om de oren. Bij een onverwacht bezoek aan een lokale school op het platteland kwamen alle leerlingen op mijn auto af. Er waren er zo veel en ze stonden zo strak tegen de auto aan dat ik er niet uit kon komen. Maar toen de bewaker er met zijn stok aankwam, was er snel ruimte gemaakt.

In mijn kantoor had ik eens een stevig gesprek met een vader en zijn zoon. Ik benadrukte in het gesprek dat de opvoeding van kinderen niet alleen een zaak is van de school, maar juist ook van de ouders. Voor mij is dat een gele-genheid om iets uit te leggen over hoe God relaties heeft bedoeld. De vader was diep onder de indruk: zo had hij er nog nooit tegen aangekeken. Hij beloofde er hard aan te werken om positieve aandacht aan zijn zoon te geven en niet alleen (hardhandig) in te grijpen als het fout gaat. Ik vond het een fijn gesprek en we gaven elkaar de hand. Toen vader en zoon net van het schoolterrein af waren, hoorde ik een harde gil. Ik rende naar de poort en tot mijn schrik zag ik dat diezelfde vader zijn zoon aan het afranselen was. Midden op straat. Hij had mij net nog de hand geschud. Een andere keer was ik op bezoek bij een fijne collega. Op bezoek betekent: samen eten. Ineens een keiharde gil. „Het is bij de kerk”, zegt mijn collega. Hij rent het huis uit richting de kerk, drie poorten verder. Een meisje van een jaar of 11 staat daar helemaal overstuurt te huilen. Ze heeft zichzelf niet onder controle. Haar knieën zijn

bebloed en ze grijpt continu in haar zijde. De toegestroomde omstanders proberen haar te kalmeren, maar dat lukte niet. Ik besluit weg te gaan.

De volgende morgen vraag ik aan mijn collega wat er precies was gebeurd. Hij zei: „Een oom van het meisje was in de kerk om te bidden. Het nichtje was de kerk aan het schoonmaken door alle banken op te schuiven en de vloer aan te vegen. De oom kon dat lawaai niet waarderen, stond op van zijn knieënwerk en trapte het meisje in elkaar.”

Een schoonmaakster van ons liep al een paar dagen mank. Ik vroeg aan haar wat er met haar been aan de hand was. „Mijn man heeft me vijf stokslagen gegeven”, zei ze. Ik vroeg: „Waarom?” Ze antwoordde: „Ik kwam deze week voor de tweede keer na zonsopgang thuis.” Ik wist niets te zeggen toen ze hinkend wegliep.